

3/2025

Němčíčské čtení

zpravodaj obce Němčičky

OBSAH

3	Novinky z obce
5	Mladí pianisti vystoupili na domovince aneb mladá generace hraje pro starší
6	Když na hody prší, o to víc se pije!
8	Mezi řádky najdete v létě pohodové posezení i večerní zábavu
9	Milovníci vodních radovánek měli letos ke koupání relativně málo příležitostí
10	Jóga v Arboretu: co to je a proč to zkusit?
11	Mužáci nechyběli na žádné z tradičních letních akcí
12	Rozloučení s prázdninami
14	Křibáci
16	Letní festival vína: když je ve sklepech narváno víc než doma
18	Co se (ještě) ve škole stihlo, než zazvonilo
20	Němčičky jako zázemí pro letní tábor
21	Vinobraní 2025 podle Tomáše Procházky: příroda je mocná
22	Jedna kočka za druhou

Novinky z obce

V uplynulých letních měsících se v naší obci udělal kus práce, a další plány jsou před námi. Přinášíme vám přehled toho nejdůležitějšího, co se událo a co se chystá.

Horní autobusová zastávka prošla plánovanou rekonstrukcí. Byla vystavěna ve stejném stylu jako ostatní dvě zastávky v obci, čímž se sjednotil vzhled veřejných prostor. V blízké době bude u zastávky také nahrazena stará plakátovací plocha. Skelet původního zastřešení bude použit na úpravu zastávky nad Němčičkami, která je hojně využívána na trase do Klobouk.

Obec pokračuje v modernizaci veřejného osvětlení. V lokalitě Kácperku budou ze strany společnosti eg.d demonstrovány původní sloupky a vedení a nahrazeny obecními. Obec také instalovala řadu nových sloupů mezi obecním úřadem a dolním koncem. Práce budou pokračovat, jakmile bude původní vedení eg.d bezpečně odstraněno.

Z bezpečnostních důvodů musela být pokácena poslední historická bříza u kulturního domu, která byla již silně proschlá a během kácení se lámala. Jako náhrada bylo vysazeno čtyři nové břízy. Podmínky pro jejich pěstování jsou ale v poslední době nevhodné, břízy jsou náročné na teploty a dostatek vody, který je typický, s výjimkou letošního léta, problematický. Pokud se mladé stromky neujmou, bude obec společně s odborníky hledat vhodnější druh pro výsadbu.

Na ČOV začala instalace tzv. kalová koncovka, která výrazně sníží náklady na zahušťování a odvoz kalů – obec si celý proces nyní zvládne zajistit sama. Projekt byl podpořen dotací ve výši cca 90 %. Současně bylo dokončeno zastřešení nad sedimentační jímkou, což by mělo pomoci udržet nižší teplotu kalů a snížit spotřebu energie.

Za obecním úřadem vznikla nová malá kotelná, která bude sloužit pro akumulční nádrž a tepelné čerpadlo. Tento krok má vést ke snížení nákladů na vytápění obecního úřadu. Uvedení do provozu je plánováno do konce letošního roku.

Upozornění pro občany

Zvýšený dohled nad rychlostí a parkováním:

Ve spolupráci s Policií ČR bude v obci častěji docházet ke kontrolám rychlosti a parkování. Parkování se týká především turistů, zatímco rychlá jízda je často problémem místních. Děkujeme, že dbáte na bezpečnost a dodržujete pravidla bezpečné jízdy.

Zneužití odpadových kontejnerů: Nedávno byl zjištěn případ nelegálního vyhození odpadu do obecních kontejnerů. Díky všímavosti mladých teenagrů a kamerovému systému se podařilo identifikovat viníka, který náklady za uložení odpadu uhradil. Připomínáme, že vjezdy do obce a sběrná místa tříděného odpadu jsou monitorována.

Co nás čeká do konce roku

Dokončení instalace tepelného čerpadla na OÚ

Modernizace veřejného osvětlení v dalších částech obce

Úprava vybraných chodníků před zimní sezónou

Dotace na elektrovozidlo:

Obec požádala o dotaci na nové elektrovozidlo, které by nahradilo služební Opel. Opel bude následně prodán. Nabíjecí stanice již byla instalována u obecního úřadu při montáži FVE, a provoz elektroauta by tak měl být značně úsporný.

Úspory díky fotovoltaice:

Díky instalované FVE se obci podařilo za sledované období ušetřit zhruba 200 tisíc Kč. Do budoucna až bude vše nastaveno na co nejvyšší využitelnost se očekávají ještě větší úspory.

Otázka náhrady multikáry:

Stávající multikára byla opravena (oprava stála opět necelých 200 tisíc Kč), ale obec zvažuje náhradu – vzhledem k vysoké ceně nové multikáry (cca 3,8 milionu Kč) se jako rozumnější řešení jeví pořízení traktoru a úprava stávajícího vybavení pro jeho využití.

Otázka náhrady multikáry:

Stávající multikára byla opravena (oprava stála opět necelých 200 tisíc Kč), ale obec zvažuje náhradu – vzhledem k vysoké ceně nové multikáry (cca 3,8 milionu Kč) se jako rozumnější řešení jeví pořízení traktoru a úprava stávajícího vybavení pro jeho využití.

Rozšíření ZÁSILKOVNY:

Toto výdejní místo je poměrně hodně využito, proto jsme se dohodli s poskytovatelem služby na jejím rozšíření.

Společně s panem místostarostou jsme měli tu čest tradičně navštívit naši základní školu, kde jsme přivítali nové prvňáčky. Letos do školních lavic usedlo celkem 7 dětí, pro které začíná nová a vzrušující etapa života. Aby jejich první školní den byl ještě příjemnější, připravili jsme pro ně balíčky s malým překvapením. Věříme, že jim udělaly radost a pomohou jim vykročit do školních let s úsměvem. Přejeme všem prvňáčkům, a nejen jim, spoustu krásných zážitků, radosti z objevování a mnoho školních úspěchů.

Jako malý lék na dnešní uspěchaný způsob života se objevily dvě červené židle vyzývající ke zpomalení, tichému zamyšlení a propojení s krajinou. Projekt vznikl s jednoduchou, ale silnou myšlenkou: připomenout nám, že krása i klid jsou často blíž, než si myslíme.

Dechová hudba Lácaranka letos oslavila významné jubileum – 50 let své činnosti. Tato kapela neodmyslitelně patří k našim hodům a vždy dotváří jejich atmosféru. Pan starosta k výročí nechal připravit dort, kterým jsme Lácarance vyjádřili poděkování za jejich dlouholetou práci a radost, kterou nám přinášejí. K tomuto krásnému jubileu přejeme kapele minimálně dalších 50 let plných hudby a elánu.

Mladí pianisti vystoupili na domovince aneb mladá generace hraje pro starší

Foto: Vojtěch Antoš

Ve dnech 24. a 27. června se skupina současných i bývalých žáků němčičské školy, kteří se ve volném čase věnují hře na klavír, vypravila na zdejší domovinku zahrát našim babičkám.

Pro většinu mladých pianistů to bylo vůbec první vystoupení před lidmi, avšak počáteční ostych velmi rychle pominul a zrodilo se z toho příjemné odpoledne provázené pestrou paletou klasické i moderní hudby. Babičkám postupně zahráli Sára Zechmeisterová, Andrea Buchtová, Kateřina Oslzlá, Marika Komárková, Justýna Bendová, Laura Salajková, Simona Latýnová a Martin Hrdina. Zazněla Novosvětská od Dvořáka, Montiho čardáš, ale i třeba znělka z Návštěvníků či Arabely nebo legendární píseň z muzikálu Kdyby tisíc klarinetů. Tak abyste to věděla. A aby si všichni pianisti také zazpívali, spontánně

jsme k tomu na závěr přidali legendární Svobodův hit Lásko má, já stůňu, kterou si s chutí zazpívaly i babičky.

Těší mě, že se všichni žáci shodli, že obě odpoledne byla příjemně stráveným časem a především příležitostí potěšit babičky pěknými písněmi. O to větší mám radost, že takřka hned po skončení programu se ptali, kdy na domovinku vyrazíme zas. S potěšením tedy uděláme z těchto drobných hudebních setkání tradici a v podzimních dnech babičky opět navštívíme. Připojuji zároveň poděkování milým pracovnícům domovinky za pohoštění pro mladé muzikanty v podobě moštu a vynikající buchty.

Vojtěch Antoš

Když na hody prší, o to víc se pije!

Foto: Richard Skoumal

Stejně tak jako většina léta, i letošní hodovní veselí se neobešlo bez přeháněk, které zamíchaly kartami nejen příznivců folklóru, ale také stárkovským párům a krojovaným, kteří pro kulisy pro tradiční svátek připravují v podstatě celý červen.

Zatímco stavění máje, sobotní večerní zábava ani slavnostní nedělní odpoledne s nástupy přespolních se pršení nedotklo, večerní zábava se v neděli konala v sále poprvé za celou řadu let. V pondělí pak mrholení posunulo průvod, odpoledne s tradiční zavádkou i večerní zábava do ranních hodin již probáhalí na sóle pod májou.

Průvod obcí letos tvořilo 35 svobodných krojovaných párů, ke kterým se přidalo 13 párů nejmladších šohajů a děvčic do 15 let. Pod máju, která měřila 23 metrů, přijelo z okolních dědin zaverbovat a zazpívat na 130 přespolních krojovaných z okolních i vzdálenějších dědin.

Němčíčská chasa přespolním návštěvu poctivě oplácí. Letos se mladí krojovaní společně vydali na červnové hody v Kobylí a Rakvicích, v červenci pak do Bořetic a v srpnu do Pavlovic, ten stejný týden stihli také oblíbené úterní hody naruby v Čejkovicích a hodovní sezónu ukončili na Vrbici.

-pol-

Krojovaná chasa z Němčíček na hodech v sousedních Bořeticích.

Mezi řádky najdete v létě pohodové posezení i večerní zábavu

Foto: Tereza Kopecká

Modrou maringotku u Větráka si za pět let jejího fungování oblíbili místní i přespolní. Na voňavou výběrovou kávu, sladké i slané dobroty místní výroby či na skleničku vína při západu slunce láká podnik na kolečkách každý rok dle počasí od dubna do října. Několikrát za léto navíc nabízí příležitost k přátelskému sousedskému setkání, nezřídka doplněnému o příjemné gastrozážitky.

Novinkou byla červnová akce s názvem Tapas & Bubliny, kde mohli návštěvníci ochutnat například lososa s citronovou pěnou, hovězí roast-beef s křenovým dipem, nebo čerstvé ústřice v propojení s osvěžujícími šumivými víny. Koncem měsíce se potom u maringotky promítalo, a letní kino získalo se západem slunce a rašícími vinohrady zcela nový rozměr.

Exotický zážitek nabídl akce Mexiko ve vinohradě, které je také již téměř meziřádkovou stálicí. Břeclavské bistro Fredys v polních podmínkách servírovalo tradiční mexické speciality, nechyběly tacos i burritos s kuřecím nebo hovězím trhaným masem, nachos se salsou a pořádně pálivé papričky. Hispánskou atmosféru doplňovaly osvěžující drinky s tequilovým základem i tematická výzdoba.

Již potřetí přivítala maringotka své gastro-kamarády z okolí. Pro nejlepší pizzu jsme tak nemuseli vážit cestu až do Neapole, naopak, ona přijela za námi - z Dolních Bojanovic. Právě tam žhaví pece podnik Pizza dal Cortile, který umí své poctivé těsto a kvalitní ingredience servírovat i pod širým nebem. Letní náladu pak podpořili barmani z břeclovského podniku Suny House.

S příchodem podzimu se ponoříme do každoročního shonu vinobraní a dlouhé letní večery pod hvězdami se promění v dlouhé večery pracovní. Právě proto však doporučujeme, abyste se cestou kolem vinohradů nechali alespoň ke krátkému zastavení u maringotky zlákat.

-pol-

Milovníci vodních radovánek měli letos ke koupání relativně málo příležitostí

Foto: Archiv TJ Sport Němčičky

Nová sezóna na koupališti byla zahájena 24. června, parné dny lákající k osvěžení v bazénu byly ale během letošního léta spíš vzácné. Červenec přinesl první týden s pěkným počasím, následující tři týdny byly deštivé, což se výrazně projevilo na celkové letošní návštěvnosti. Srpen byl o poznání příznivější a zejména ke konci měsíce se koupaliště plnilo dle očekávání. Sezónu tedy letos zachraňoval především provoz ubytování.

Během celého léta probíhala pravidelná soustředění fotbalových týmů. Cimbálové večery, které byly původně na léto v plánu, se bohužel neuskutečnily, jednak kvůli nedostupnosti cimbálek o víkendových termínech, dále také kvůli komplikacím s předáváním provozní agendy. Předseda tělovýchovného spolku a správce areálu Tomáš Stávek plánuje s nápadem těchto akcí příští rok navázat, bude však potřeba je plánovat s dostatečným předstihem, protože cimbálové muziky bývají často dlouho dopředu rezervované.

Tradiční závěrečnou událostí sezóny byla Burčáková zábava s neckyádou, která se konala 30. srpna. Celková návštěvnost akce byla nižší než v minulých letech – přibližně 300 návštěvníků oproti obvyklým 600 až 700. Přestože počasí bylo deštivé, 15 týmů se odvážilo zúčastnit nočního závodu v bazénu na neckách. I soutěž o nejméně oděné družstvo přinesla letos svého vítěze, což se nevidí ani v letech, kdy je teplota vody v bazéně k takovým odvážným výzvám více nakloněná.

pozitivní ohlasy. Mimo ně se podařilo vysít novou travu, která během sezóny krásně zazelenala. Významným přínosem je přidělení dotace na rekonstrukci akumulací nádrže pod laminátovou šopou. Plánuje se její renovace a zabezpečení, aby nedocházelo k sesedání konstrukce. Na obecní studni se objevil havarijný stav – betonový klobok bude odstraněn a místo něj budou instalovány nepropustné panely, aby se zabránilo vniknutí škůdců.

V průběhu sezóny se pravidelně prováděly rozborů vody, které vycházejí na zhruba 7 tisíc korun za odběr. Kontrola vody probíhá každých 14 dní na základě požadavků krajského hygienika.

Přestože letošní sezóna byla ovlivněna nepříznivým počasím, koupaliště zůstává oblíbeným místem pro odpočinek i sport. Správce Tomáš Stávek a zaměstnanci areálu již plánují další zlepšení pro nadcházející rok a věří, že příští léto přinese více slunečných dní a spokojených návštěvníků.

Na jarní opravy koupaliště zaznamenal správce areálu

-pol-

Jóga v Arboretu: co to je a proč to zkusit?

Foto: Magda Blaha

Možná jste o tom slyšeli. Možná ne. Každopádně – pár úterních večerů se letos v létě v Arboretu Němčičky dýchalo trochu jinak. Pomaleji. Hluboce. Vědomě. Cvičila se totiž jóga. Vždy v podvečer, pod širým nebem, mezi stromy a pod modrou oblohou.

Jestli jste se k nám nepřidali, žádný stres. Ten si na jógovou podložku nebereme. Ale možná by vás mohlo zajímat, proč jsem s těmito lekcemi vůbec začala – a co si pod slovem „jóga“ představit, pokud vás zatím spíš děsí než láká.

Takže co ta jóga vlastně je? Není to žádná sekta, žádná show, žádný sportovní výkon hodný Instagramu. Jóga je návrat k sobě. K dechu. K tělu, které většinu dne jen někam taháme – od počítače do auta, z práce do kuchyně, z gauče do postele. A právě jóga je způsob, jak se v tom všem na chvíli zastavit a uvědomit si: Aha. Tohle jsem já. Takhle dýchám. Takhle se cítím. Tohle moje tělo potřebuje.

Jóga není o tom dotknout se čelem kolene. Je o tom zjistit, proč to zrovna dneska nejde – a být s tím v pohodě. V minulém roce jsem absolvovala lektorský kurz v YogaBrno. Ne proto, že bych byla mistr světa ve stojkách, ale proto, že mě jóga dostala. Nejen fyzicky, ale hlavně psychicky. A když už mi jóga tolik dala, přišlo mi škoda si ji nechávat jen pro sebe.

V Němčičkách máme nádherné arboretum, a právě tam (ve spolupráci s Klárkou Stávkovou, kterou tímto zdravím a posílám pusy) vznikl nápad na letní lekce. Pár úterních večerů, pár desítek minut bez mobilu, bez ruchu světa, jen s podložkou, pohodlným oblečením a ochotou být chvíli se sebou.

Nebyl to kurz pro gymnastky. Nebylo třeba umět nic. Jen přijít a být.

Co bude dál? Uvidíme! Možná pokračování, možná další lekce, možná víkendový jógový podvečer... pokud tě to láká, dej mi o sobě vědět. A pokud ne, třeba jednou přijde den, kdy tě k podložce přivede vlastní zvědavost. Až ten den přijde, budu ráda, když to zkusíš se mnou.

Namasté!

Malé edukační okénko: slovo „namasté“ pochází ze sanskrtu, doslovně by se dalo přeložit jako „Klaním se ti,“ a většinou se vyslovuje v závěru lekce jako poděkování: Vidím tě. Vážím si tě. Respektuju tě. Děkuju, že jsme tady spolu.

Takže ještě jednou, hezky česky - děkuju - všem, co mi svá těla svěřili i těm, co to dočetli až sem!

Tereza Slámová

Mužáci nechyběli na žádné z tradičních letních akcí

Foto: Vojtěch Antoš

Letošní léto bylo pro mužácký soubor z Němčiček mimořádně pestré. Čekalo nás hned pět zpívání, a tudíž samozřejmě pravidelné zkoušky, výjezdy, ale především těšení se na příjemná setkání s dalšími mužáckými soubory, oblíbenými písničkami a dobrým vínem, které při každé lidovce přijde vhod.

Sérii letních vystoupení jsme odstartovali velkou výzvou - 29. června jsme vyrazili do Strážnice na Mezinárodní folklorní festival, kde jsme měli to potěšení zpívat zavádku ve zdejším amfiteátru. Třebaže jsme za roky, co zpíváme, už zažili mnohé, tentokrát šlo o příležitost, která byla pro nás skutečně mimořádnou. Když pomineme prestiž a proslulost tohoto festivalu, kam se sjíždějí desítky tisíc lidí a soubory ze všech koutů světa, atmosféra, která dýchá na scénu z hlediště amfiteátru, odkud vás sleduje přes dva tisíce lidí a mezi nimi televizní kamery, je něco nepopsatelného. Červnové počasí sice o sobě dalo znát a horko bylo neúprosné, ale strážnický festival dokáže zapůsobit tak, že ať už je třiatřicet nebo pětatřicet stupňů, odjíždět odtud se zkrátka nechce.

Ze Strážnice jsme to vzali domů do Němčiček, a kam jinnam, než na hody. Asi netřeba připomínat, že se v hodové pondělí zpívá zavádka a mužáci jsou samozřejmě u toho též - letošek nebyl výjimkou. Ještě ten samý týden, 12. července, jsme pak vyrazili na tradiční mužácké zpívání do sousedních Horních Bojanovic. Bojanovické setkání je pro nás již tradicí, jsme tu téměř každý rok, a i tentokrát jsme zde byli vlídně přijati. Další akcí pro nás bylo předhodovní zpívání 16. srpna, tentokrát v Moravském Žižkově, a pomyslnou tečkou za sérií letních zpěvů pak opět Němčičky, kde jsme jako každoročně zazpívali na vinařském dni. Žádného čtenáře nepřekvapí, že zde nemohla chybět píseň Vinohrady zelené, která se pro zaražení hory, jež je neodmyslitelnou součástí této akce, hodí nejvíc ze všech. Už je hora zaražená a sklenička opentlená a my se již teď těšíme na další akce, které nás čekají v podzimních dnech.

Vojtěch Antoš

Rozloučení s prázdninami

V sobotu 23. srpna 2025 se již podruhé na hřišti na Křibě uskutečnilo Rozloučení s prázdninami, tentokrát poprvé oficiálně pod záštitou nově vzniklého místního spolku Křibáci.

Akce byla zahájena ve 14:00 hodin. Přibližně půl hodiny po zahájení byla pro zájemce na programu společná procházka na Black Rose ranch Němčičky, kde pro děti i dospělé majitelka Eva Nováčková připravila zajímavý program. Na všechny zúčastněné děti čekala projížďka na koních, všichni návštěvníci pak mohli zhlédnout ukázkou jízdy na koních ve stylu Reining.

Po návratu na děti i dospělé čekala volná zábava. Zejména děti využily hřiště v celé jeho kráse – běhaly, hrály fotbal, míčové hry, a nejen ti nejmenší využili zdejší pískoviště. Občerstvení bylo zajištěno po celé odpoledne. Ochutnat jste mohli čerstvě uvařený vepřový guláš, kýtu na rožni, domácí bezinkovou limonádu, pivo. Raut v podobě koláčů, buchet i ovoce od zúčastněných rodin nechyběl ani tentokrát. Dobrodruzi si v průběhu odpoledne postavili stany, aby večer mohli nocovat přímo na hřišti.

V podvečer vzplál táborákový oheň. Po setmění pak u něj na kytaru zahrál a zaspíval pan Michal Šrkla, k němuž se s chutí přidali i ostatní přítomní. I když nás počasí kolem desáté večerní zkrpilo svým deštěm a ani denní teploty zdaleka nedosahovaly letošních vysokých hodnot, i tak si troupíme tvrdit, že si všichni odpoledne i večer náležitě užili.

Děkujeme všem, co jste přišli si s námi užít blížící se konec léta a také všem, kteří jste se na přípravě akce jakkoliv podíleli. A již nyní vás srdečně zveme na tradiční Zpívání pod vánočním stromem, které se uskuteční v sobotu 20. prosince tohoto roku.

za Kříbáky, z. s.
Radomír Oslzlý

Křibáci

V srpnu letošního roku vznikl v Němčičkách nový spolek Křibáci, z. s., a my bychom vám jej tímto rádi představili...

Vše začalo nenápadně, někdy před přibližně osmi lety, když se v pěti zdejších rodinách – Oslzlých, Komárků, Buchtů, Zechmeisterů a Vítečků – postupně narodily jejich první děti a další potomci začali přibývat. Před pandemií covidu jsme se spíše jen vzájemně navštěvovali a trávili spolu čas zejména kvůli dětem. Postupně jsme se však stali dobrými přáteli a začali spolu jezdit i na dovolené. Skvělé je, že i děti se vzájemně staly parťáky a přáteli. Během zmiňované pandemie nám chyběly akce pro děti, které byly díky všelijakým covidovým restrikcím zakázané. Jakmile to tehdejší situace dovolila, začali jsme si menší sešlosti pořádat sami. Nejprve šlo jen o společné procházky pro naše rodiny a kamarády, či malou drakiádu, kdy naším cílem bylo aktivně zabavit naše děti a podpořit jejich vztah k pohybu a k přírodě. Později jsme se rozhodli aktivně podílet i na životě v obci, jelikož nám záleží na místě, kde žijeme, a chceme zároveň podporovat dobré vztahy zdejších občanů. I proto jsme v roce 2023 uspořádali pro všechny věkové kategorie Zpívání pod vánočním stromem a v následujícím roce veřejně nekomerční akci Rozloučení s prázdninami.

V roce 2023 jsme dále se souhlasem Obce Němčičky požádali o grant z programu České spořitelny „Dokážeme víc“, vypsaného ve spolupráci s Nadací Via, s jehož pomocí jsme chtěli zlepšit a zvelebit prostředí starého hřiště „na Křibě“, které je pro nás důležitým místem pro sport, hry dětí i společenský život. Grant jsme získali a mohli jsme tak vybudovat svépomocí a za pomoci ostatních spoluobčanů i Obce Němčičky pergolu, posezení a ohniště. Současně jsme zde vysadili několik stromů. Ostatně o tomto počínu pojednával článek „Relax a sport pro všechny...“ zveřejněný v jednom z loňských čísel zpravodaje Němčičské čtení.

Do party jsme v roce 2024 přibrali i další spřízněnou rodinu – Volfovy, a tak nás v dalších počínech pokračovalo již šest.

Vzhledem k rozrůstajícím se nápadům na aktivity, které bychom pro naše spoluobčany chtěli uspořádat, vyvstala potřeba i malého finančního rozpočtu, a tedy i povinností s tím spojených. Proto vznikla myšlenka založit spolek, který by naši činnost nejen v tomto ohledu zajišťoval. V letošním roce jsme tedy požádali Obec Němčičky o propůjčení adresy za účelem sídla a úspěšně požádali o zapsání spolku Křibáci, jehož předsedou se stal Ing. Patrik Komárek. Účelem spolku je podpořit mezigenerační a sousedské vztahy místních obyvatel, jejich soudržnost a spolupráci. Zaměřujeme se také na děti a mládež, chceme je vést k budování pozitivního vztahu ke kulturním tradicím, k pohybu a k přírodě. Dveře spolku jsou samozřejmě otevřeny pro všechny, kteří by se chtěli na těchto aktivitách také rádi podílet. Naši činnost pak můžete sledovat na nově založené facebookové stránce, na níž přímý odkaz naleznete u tohoto článku.

A proč Křibáci? To zajisté nemusíme složitě vysvětlovat... Většina našich aktivit je směřována právě na staré hřiště, které se postupně se souhlasem obce snažíme zvelebovat, a na němž i valná většina z nás prožila či snad prožije své dětství, a tak jsme si jeho název propůjčili a symbolicky také „vtiskli“ do našeho loga.

Do budoucna plánujeme pokračovat v již tradičních akcích jako je výše zmiňované Rozloučení s prázdninami a Zpívání pod vánočním stromem, ale třeba i v jiných či méně formálních setkáních. Uvidíme, co přinese čas.

Děkujeme všem, kteří nám pomohli, pomáhají či nám jakkoli vyjadřují svou podporu, třeba už jen svou návštěvou.

za Křibáky, z. s.
Radomír Oslzlý

/kribáci

„Křib“ a „Kříba“

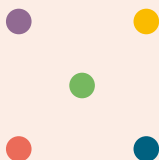

Kde se objevují

Stabilní katastr (1824–1843) – na mapách lze nalézt pomístní názvy Křib, Kříby či Kříba pro označení kopců, lesních porostů nebo menších vrchů.

Staré rukopisné plány panství – v některých případech se „Křib“ vztahuje k lesnímu komplexu či pastvině na svahu.

bírka starých map Moravy a Slezska – názvy se často pojí s terénními útvary, které mají výrazný „hrbovitý“ tvar, což odpovídá původnímu významu slova.

Pět bodů = symbol hry
a barevná pestrost
odkazující na hravost dětí,
diverzitu a živost komunity.

Křibáci

LOGO – propojení všech prvků
symbolizuje písmeno „K“

Srdce – odkaz na naši činnost,
lásku k dětem a také k tomu
co náš spolek společně tvoří.

Křibáci

Výběr písma jako ideální nositel značky – geometrický sans-serif, který v sobě spojuje serióznost a čitelnost.

Letní festival vína: když je ve sklepech narváno víc než doma

Foto: archiv Vinařů Němčičky

Kolik myslíte, že k nám letos přijelo návštěvníků na otevřené sklepy? Tipněte si. Dvě stovky? Pět set? Ne. Necelých **950 návštěvníků**. Ano, čtete správně. To je víc, než kolik mají Němčičky obyvatel.

A rekord? Ten zatím drží přes jedenáct set lidí. Ale jak říká předseda spolku vinařů David Ludín: „Rekord to nebyl, ale tohle číslo zní taky dobře.“

Letos bylo otevřeno 18 sklepů. Každý sklep je jiný – někde folklór s muzikou, jinde technologie a nerezové tanky. A o tom to celé je. Nejen víno, ale i možnost sednout si s vinařem, pokecat, ochutnat domácí speciality, prostě hodovat. „Někteří k nám jezdí už patnáct, dvacet let. Pamatují si dokonce časy, kdy Zarážení hory bývalo ještě u kapličky,“ vzpomíná David.

Tradiční scénka zarážení hory letos obzvláště rozproudila debaty. Namísto klasické folklórní scénky přijel olomoucký divadelní soubor a předvedl... no, řekněme zprávy z Němčiček.

Herecky super, ale obsahově představení publikum rozdělilo. „Lidi spíš čekali folklór a víc příběhu. Forma zpráv byla pro někoho zajímavá, pro jiné moc moderní,“ přiznává David. Výsledek? Diskuze. A možná i chuť vrátit se zpátky k tradici. „Příště uděláme normální scénku o Němčičkách, zapojíme vinaře. Dokonce se ozvali i ti, co říkali, že už nikdy hrát nebudou – že by si to po letech zase stříhli.“

Takže nakonec? Vlastně win-win situace. Publikum se bavilo, vinaři dostali dlouho zahnanou chuť na to postavit se opět na jeviště a pořadatelé dostali jasný feedback. Páteční program navštívilo 450 lidí. Sobotní sklepy neceľých 950. A to vše v konkurenci Čejkovic, Pavlovic a dalších akcí. „Strop dvanáct set lidí, který jsme si kdysi dali, asi nikdy nedosáhneme. Ale to nevadí. My jsme menší, nejsme tak marketingově zajímaví. A ani nemusíme být, není to naším cílem,“ říká David. Protože nakonec nejde o čísla. Jde o to, že se lidi chtějí vracet. Že mají zážitek. Že se Němčičky na pár dnů promění v místo, kde víno není jen nápoj, ale společný jazyk.

A pokud by vám po létě přišlo čekání na další otevřené sklepy moc dlouhé, nezoufejte, vinaři už chystají další akci. **Podzimní festival vína** se uskuteční **22. listopadu 2025 od 18.00 hodin v kulturním domě v Němčičkách.**

K poslechu zahraje cimbálová muzika **Lašár z Velkých Pavlovic** a čeká vás neomezená ochutnávka mladých vín ročníku 2025, sklenička do ruky, a k tomu klasika podzimu: pečená husa, zelí a různé druhy knedlíků.

Akce je menší a domácího rázu, a právě v tom je její kouzlo. A že má co nabídnout, o tom není pochyb. Takže – kalendáře ven a datum 22. listopadu si tam hezky zakroužkujte!

-slam-

Co se (ještě) ve škole stihlo, než zazvonilo

Foto: archiv ZŠ a MŠ

Řekněme si to rovnou – to nejzajímavější ze školního roku se často děje až na konci. Učebnice pomalu mizí do tašek, nervozita z vysvědčení už nikoho moc nevzrušuje a přichází čas výletů, zážitků, smíchu a někdy i zmrzlinových pohárů. A přestože už tu máme další školní rok, pojďme se ještě poohlédnout za zážitky, které děti prožívaly během května a června.

Připravte se – bude to výživné. A číst o nich můžete klidně i teď v září, protože na dobré zážitky není nikdy pozdě.

13. května se čtvrtáci vydali na místo, kde se to mamutími kostmi jen hemží. Pavlovský archeopark jim otevřel nejen dveře do pravěku, ale i oči – a že bylo na co koukat. Trojhroby, kožešiny, lebky, skládka kostí, Venuše ze všech možných koutů světa a k tomu výstava k výročí nálezů té nejslavnější z nich.

A protože nejsme žádní recenzenti, necháme to na dětech:

„Bylo to úžasné, ani nevím, co se mi líbilo nejvíc. Líbil se mi hlavně trojhrob a to, jakým způsobem jsou kostry uloženy, a taky skládka mamutích kostí.“ – Laura

„Bylo to tam fakt hezké a líbily se mi moc ty Venuše, že byly z různých zemí. Taky se mi líbilo okno, kterým jsme viděli na Děvičky.“ – Darča

„Líbilo se mi, že tam byly kožešiny, hádanky, měli tam porovnání lebky moderní a staré a taky porovnání velikostí různých zvířat – mamuta, soba nebo vlka. Taky měli automat, kde jsme si mohli koupit něco na památku.“ – Ondra

„Líbilo se mi, že tam bylo hodně informací, které bych jinde nenašla. Miluju historii, takže jsem se tam cítila suprově. Moc děkuji, že jsme tam mohli jet!“ – Emma

Je to jasné – tahle parta má dějepis v malíku!

Jen o pár dnů později, 27. května nasedli čtvrtáci na vlak a vyrazili vstříc Praze. Cíl? Vlastivědně-hudebně-literární exkurze, ale upřímně – bylo to hlavně o tom vidět Prahu naživo, ne z učebnice. Malá Strana, Valdštejnská jízdárna, nábřeží, Karlův most, Orloj, Týnský chrám, Vyšehrad, hroby slavných osobností... a pak třeba taky dům, kde se narodil Karel IV., nebo vila Karla Gotta.

A protože se výlety mají vychutnávat všemi smysly, poslední zastávka: zmrzlinové poháry ve vyšehradské restauraci. No řekněte – kdy jste naposledy spojili Smetanu, Máchu a čokoládovou zmrzlinu do jednoho dne?

„Jsem hrozně šťastná a vděčná, že jsem mohla jet do Prahy. Líbilo se mi všechno, ale nejvíc Karlův most a staroměstský orloj. Jediné, co se mi nelíbilo, byl zastavený Václavák.“ – Ema Zelinková

„Líbilo se mi toho opravdu moc, ale jsem moc ráda, že jsme přešli celý Karlův most, viděli jsme Vyšehrad a dozvěděla jsem se, že to není hrad, ale pevnost. Taky jsme viděli různé hroby slavných osobností.“ – Laura Salajková

No, a teď to ví i další generace – že Vyšehrad není hrad. Ale klid, Karlštejn zůstává.

Mateřská škola vyrazila 28. května do ZOO Hodonín. Pro některé děti byl vrchol dne už samotný vlak. A když k tomu přidáte zvířátka, svačinu, zpívání na nádraží a suvenýry, není co řešit. Děti měly radost, rodiče taky a paní učitelky si nejspíš večer nalily zasloužený čaj.

O pár dnů později, 11. června, přišla na řadu ZOO Olomouc. Tam to bylo jako z dokumentu – lvi, tygři, medvědi, vlci, opice, velbloudi, pávi, kteří dělali parádu, a v akváriu i malí žraloci. Děti byly nadšené z lanového parku i pamětní mince, kterou si odnášely jako malý poklad.

Ve čtvrtek 29. května si školka pozvala hosta – paní MVDr. Helenu Vítečkovou, maminku malého Štěpánka. A s ní přišla i Duhovka, pejsek a pacient v jednom. Děti si vyzkoušely, co všechno veterinář dělá – poslech srdíčka, kontrola očí, uší, ošetření zlomené nožky. Zjistily, co je to recept i očkovací průkaz. A Duhovka? Ta by mohla z fleku na tour po školkách – takový rozruch udělala. A možná právě toho dne v Němčičkách vznikla budoucí generace veterinářek.

24. června se žáci druhého a třetího ročníku (s malou pomocí jednoho prvňáka a šikovné slečny!) zúčastnili Modrohorského turnaje základních škol v Kobylí. Z pěti zápasů jsme tři vyhráli a jeden, ten úplně poslední, byl fakt o nervy. Výsledek 2:2, šlo o všechno – a pak to tam padlo. 5:2. Bronz je doma!

„Jako už poněkoli káté se prosadil gólově náš nejlepší střelec, Tomáš Fridrich. Za vydatné podpory od Adama Procházky a záložníků se podařilo ukopat výsledek 5:2,“ zapsal pan učitel Petr Antoň.

Pohár putoval rodinami hráčů, a nakonec se zase vrátil do školy. Tam na něj čekalo čestné místo. A nutno říct – zasloužené.

Tohle bylo připomenutí, že konec školního roku v Němčičkách nestál jen na známkách a vysvědčeních. Byl o výpravách, dobrodružstvích, poznání, zpocených tričkách, ušmudlaných batůžcích a dětských očích, které říkaly: „Tohle bylo fakt dobrý!“

A teď? Teď už je tu školní rok nový. Zase jiný, zase s čistým stolem, novými výzvami, úkoly, výlety... a třeba i nějakým tím zmrzlinovým pohárem na konci. V lavicích už sedí noví prvňáčci, možná ještě trochu rozpačití, ale rozhodně zvědaví. A ti starší? Ti se tváří, že už všechno znají – ale my víme, že je i letos čeká spousta nového.

Tak ať se i tenhle školní rok jednou čte s úsměvem. Stejně jako ten, který jsme právě uzavřeli.

-slam-

Němčičky jako zázemí pro letní tábor

Poslední červencový týden se ve zdejším kulturním domě konal za finanční podpory MAS Hustopečsko, o.s. letní příměstský tábor, kterého se zúčastnilo patnáct místních dětí. Velké díky patří Obci Němčičky za bezplatné poskytnutí kulturního domu i nádvoří a také Základní a mateřské škole Němčičky za zapůjčení pomůcek. Dále děkujeme všem, kteří pomohli vytvořit pěkný program. Děti velmi zaujala ukázka výcviku loveckého psa, líbila se jim také návštěva Muzea v Kobylí, nožky si protáhly při cestě na Ovčí terasy, autobusem se svezly do Velkých Pavlovic, kde si zahrály na hřišti a užily si i poslední den s pirátskou bojovkou. V průběhu celého týdne si hravým způsobem procvičovaly angličtinu a zasoutěžily si i na poli hudební výchovy. Co bylo na táboře nejhezčí? Pocit sounáležitosti, vzájemná pomoc, ohleduplnost, radost a smích. Byli jsme spolu všichni tady a teď a bylo to super!

Markéta Buchtová

Vinobraní 2025 podle Tomáše Procházky: příroda je mocná

Foto: archiv ZD Němčičky

VNěmčičkách to začíná vonět burčákem. Zatímco někteří z nás si ještě užívají pozdní léto, vinaři už mají plné ruce práce. O letošním vinobraní nám něco prozradil místní vinař Tomáš Procházka – a vypadá to, že ročník 2025 bude stát za to.

Oficiálně vinobraní ještě neodstartovalo, ale první hrozny už do beden padly. Jako první se sbíral Irsai Oliver, který ovšem kompletně skončil v burčácích. Stejný osud potkal i následující odrůdu, Muškát moravský, který při sběru ukazoval 17°NM. „Zatím šly všechny první odrůdy na burčák. Na víno si musíme počkat, až hrozny ještě trochu posílí,“ říká Tomáš.

Další na řadu přijde Večerka a Portugal. O tom, co sklídí poté, rozhodne trpělivé měření cukernatosti a kyseliny. „Jakmile začnou klesat kyseliny, půjdeme do toho,“ vysvětluje vinař. Podle něj letošní vinobraní začíná až v půlce září – zhruba o čtrnáct dní později než loni. Důvod? Méně slunečných dnů a nižší teploty v létě.

A jaký byl rok pro vinohrady? Srážkově podprůměrný, hlavně na jaře. Ale v červnu přišlo pár vydatných dešťů,

díky nimž se réva nadechla a hrozny se začaly pěkně nalévat. Výsledkem je skvělá kondice hroznů – po zdravotní stránce jsou na tom výborně.

Bohužel do toho přišla 13. července bouřka s kroupami, která zasáhla severní část němčického katastru. Nejvíc tratě Odměry, Kněžské a Bočky. „Na Odměrách to bylo nejhorší – až 50 % hroznů bylo potlučených. To byla za dlouhou dobu největší pohroma,“ přiznává Tomáš.

A co tedy od ročníku 2025 můžeme očekávat? Tady přichází ta optimistická část. „Myslím, že ročník 2025 bude dost ambiciózní. Očekáváme vína kořenitá, s pikantní kyselinkou a příjemnou aromaticou,“ říká vinař, ale hned dodává: „Ještě nebudeme předbíhat. Příroda je mocná čarodějka a všechno záleží na ní.“

Zatímco my si naléváme první sklenku burčáku, ve vinohradech se odehrává velké divadelní představení, kde hlavní roli hraje počasí a trpělivost. Pokud se ale příroda zachová milosrdně, máme se na co těšit.

Jedna kočka za druhou

Možná jste to už zažili. Na Vaší zahradě, na půdě nebo před vchodem do bytovek se usídlila cizí kočka. Párkrát jste ji nakrmili a už tam zůstala. A jak už to v přírodě bývá, za pár týdnů Vám nadělila koťata. Dobře, řekli jste si, rozdáme je. Jenže když koťátka dospěla do věku na rozdávání, což by podle zákona měly být tři měsíce, zjistili jste, že sociální síť a inzertní portály jen přetékají nabídkami krásných koťátek. Nakonec se ukázalo, že rozdat koťata do dobrých rukou je tak trochu vrcholová olympijská disciplína, kterou už si rozhodně nechcete zopakovat. Jenže co s tím?

Nechte svoji kočku a kocoura vykastrovat. Kastrace je jediný etický a legální způsob regulace kočičí populace. Kočka se množí až třikrát do roka. V každém vrhu je kolem šesti koťat. Jste-li dobří počtáři, jistě pro Vás není problém si spočítat, kolik koček na svět přivede běžná vesnická Micka, pokud víme, že kočka se dožívá 15ti let. I kocouři významně přispívají navyšování kočičí populace. Průměrný kocour se za rok stane otcem až 40ti koťat. Kastrace s sebou přitom nese i zdravotní výhody. Kastrovaná kočka žije déle, protože její tělo netrpí opakovanými porody. Domněnka, že kočka musí mít alespoň jednou za život koťata, byla dávno vyvrácena. Dobrý veterinář Vám potvrdí, že ideální věk na kastraci je ještě před první říjí. Jenom tak se může předejít nemocem spojených s reprodukčními orgány jak u kočky, tak u kocoura. Kastrovaný kocour neznačkuje (jeho moč tolik nezapáchá), nepere se a netoulá, takže nejezdíte na veterinu s tržnými ranami a snižujete riziko jeho střetu s autem během jeho

záletů. Kastrací předejdete i dalším nepříjemnostem, jako například nočnímu vriskotu pářících se koček pod okny, což není pro sousedské vztahy úplně značka ideál. Představte si všechny ty další kočky, které by vznikly z Vaší jedné nebo dvou nekastrovaných koček. Koťata by nikam nezmizela. Rozprchlá by se po obci tam, kde by našla potravu. Není to úplně férové chování vůči Vaším sousedům, přehodit zodpovědnost za péči o tato zvířata na někoho jiného. A že je kastrace proti přírodě? Doba pokročila do 21. století. Přestaňte používat internet, mobil, žijte v jeskyni jako poustevníci zahalení do ovčích kůží. Jen pak můžete rozhodnout, co je a co není proti přírodě.

A zpráva pro ty, kteří se bojí, že by koťata mohla někdy „dojít“. Díky lhostejnosti a nezodpovědnosti některých lidí jsou všechny útulky a depozita v našem okolí trvale přeplněné koťaty a kočkami, kterých se někdo zbavil. Stačí si tam zajet vybrat. Hlavně v letních a podzimních měsících tam mají široký výběr koťátek všech barev i temperamentů.

Máte doma nekastrovanou kočku nebo kocoura, které pouštíte ven? Pečlivě zvažte jejich kastraci i zhodnoťte Vaše chování vůči sousedům. Kastrace přijde levněji než odchov dalšího vrhu koťat a za Váš klid a pohodlí určitě stojí. Odložte výmluvy a lhostejnost, kastrace koček má smysl.

Irena Balcarová

Divadelní spolek HRRR ve
spolupráci s obcí Němčičky

ZÁSKOK

divadelní hra Divadla Jára Cimrmana

8.11.2025 v 19 hod

v kulturním domě v Němčičkách

lístky k zakoupení na místě
drobné občerstvení zajištěno

QR kód na facebookovou událost

5 mýtů o kastraci koček

Také si myslíte, že...

1

Kastrace je proti přírodě.

Jezdíte autem a vlakem, užíváte antibiotika, televizi, mobil i operace v narkóze jsou pro Vás samozřejmostí. Nic z toho ale příroda nezná. Stále si myslíte, že kastrace kočky nebo kocoura je výjimka?

2

Máme kocoura. Nás se to netýká.

A víte, že váš kocour může ročně zplodit až 40 koťat? Co s nimi bude, narodí-li se „na ulici“?

3

Kočka má mít před kastrací koťata.

Veterinární praxe prokázala, že opak je pravdou. Nejvhodnější čas na kastraci kočky je před první říjí. Kočka ani kocour ztráty schopnosti rozmnožování neoplakávají, jde o pud daný přírodou.

4

Koťata rozdám známým nebo na inzerát.

Možná někoho ze svého okolí i tentokrát přemluvíte. Možná si kotě vezme neznámý člověk. Co když se k němu ale nebude chovat dobře? Neskončí na ulici? A kam dáte koťata, která neumístíte?

5

Koťata vždycky topíme.

Víte, že tím dle zákona na ochranu zvířat proti týrání 246/1992 Sb. riskujete trest odnětí svobody až na 2 roky? Včasnou kastraci kočky nebo kocoura ušetříte utrpení nechtěných koťat.

**Zeptejte se vašeho veterináře
na kastraci ještě DNES!**

Kastruj.cz

Periodický tisk územního samosprávného celku.
Vydává: Obec Němčičky, Němčičky 221,
PSČ 691 07, IČ 283401, tel.: 774 419 835,
e-mail: nemcicky@nemcicky.cz

Šéfredaktor: Kateřina Poláčková,
e-mail: cteni@nemcicky.cz

Vydáno v Němčičkách v říjnu 2025,
290 výtisků, výtisk 30 Kč (pro občany obce jeden
výtisk do domu zdarma). Vychází čtyřikrát ročně.

Registrační číslo MK ČR E 11711.

Uzávěrka příštího čísla je 7. prosince 2025.

Grafické zpracování, předtisková příprava a tisk
NOVÁ REKLAMA